

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Сумський державний університет

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів,
аспірантів і молодих учених, присвяченої 80-річчю
від дня народження професора Олега Балацького
(Україна, Суми, 21 – 25 квітня 2017р.)

Суми
Сумський державний університет
2017

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ

*Асист. Копилова Н. В., студентка гр. Ф-61/1у Соломко Ю. О.
Сумський державний університет*

Тема економічної кризи на сьогодні є дуже актуальною, тому що не знаючи причин кризи в Україні, неможливо знайти шляхи до її подолання.

Як відомо, сучасне суспільство прагне до постійного поліпшення рівня й умов життя, які може забезпечити тільки стійкий економічний ріст. Проте, спостереження показують, що довгостроковий економічний ріст не є рівномірним, а постійно переривається періодами економічної нестабільності.

Проблема виникнення економічних криз є предметом дослідження багатьох учених. Кризу розглядали як закономірне явище, як обов'язковий атрибут розвитку економічної системи Дж. М. Кейнс, М. Кондратьєв, К. Маркс, П. Самуельсон, М. Туган-Барановський, Р. Дж. Хоутрі, Й. Шумпетер та ін. Проте, і сьогодні не втрачають своєї актуальності дослідження пов'язані з даним поняттям.

М. Туган-Барановський – видатний український економіст сказав: «Причина кризи є у диспропорційності розвитку економіки, тобто у нерівномірному розвитку всіх галузей» [3].

К. Маркс найбільш глибокою причиною кризи називав основну суперечність капіталістичного способу виробництва — суперечність між суспільним характером виробництва і приватнокапіталістичним характером привласнення результатів цього виробництва [2].

Під економічною кризою ми розуміємо порушення рівноваги в розвитку економічної системи, яке призводить до змін форми її організації, до її переходу у новий стан або припинення існування. Економічна криза являється однією з найбільш катастрофічною з усіх. Під час неї страждають всі галузі діяння та господарство.

Можна виділити ряд різновидів економічних криз, які різняться між собою.

Промислова криза. Промисловці працюють такладають якомога більше виробничих сил для того, щоб отримати більший прибуток. Своїми діями вони призводять до перевиробництва засобів виробництва. Промислова криза може супроводжуватися нехваткою робочих місць, зменшенням розмірів заробітної плати, яка не мотивує до ефективної роботи.

Проміжна криза є менш катастрофічна та триває менший період часу. Ця криза спричиняє пониження виробництва на певний період, вона призупиняє піднесення економіки.

Галузева криза може відбуватися в одній конкретній галузі господарства, виникає не в залежності від циклів. Прикладом може бути сільське господарство.

Часткова криза – це криза, яка розповсюджується на певні сфери в економічній діяльності [4].

Кризовий стан може спричинитися, як внутрішніми так і зовнішніми факторами. До зовнішніх належать: війни, різні глобальні сутички, революції тощо. Також не менш впливає масовий виїзд людей на інші території, політичні суперечки тощо. До внутрішніх факторів ми можемо віднести:

1) велику кількість боргів, які не в змозі віддати у визначений строк.

2) порушення рівноваги між попитом і пропозицією на товари.

3) не вироблення потрібної кількості продукції до певно-відведеного часу.

4) персональні потреби, зміна яких вгору чи вниз впливає на обсяг виробництва і зайнятості [1].

В Україні кризовий стан в економіці був визваний несвоєчасним вирішенням дрібних проблем у виробництві, не раціональним використанням певних ресурсів, не відрегульованими методами управління, не сприятливими умовами в господарюванні.

Незважаючи на це, є вихід з будь-якої проблеми. По-перше, потрібно стимулювати перебудову господарства. По-друге, перехід до системи, яка регулюється державою і здійснює широку приватизацію землі. По-третє, необхідно орієнтуватися на країни, які мають великий світовий досвід і підтримувати з цими країнами тісні економічні відносини.

Отже, незважаючи на проблеми, які виникають під час економічної кризи існує безліч способів їх вирішення. Дивлячись на попередні факти, втручання держави позитивно впливає на вирішення економічних криз і дозволяє швидко і менш болісно пережити кризу.

ЛІТЕРАТУРА:

1) Білецька Л.В. Економічна теорія: Політекономія. Мікроекономіка: Навчальний посібник/Л.В. Білецька. Л.В. Білецький. В.І. Савич. М-во освіти і науки України – К: Цент навчальної літератури, 2005.

2) Маркс К. Капитал. Критика политической экономии. Пер. И.И. Скворцова-Степанова Т.2. Кн. 2. Процесс обращения капитала. Под. ред. Ф.Энгельса. — М., Политиздат, 1978. — 648 с.

3) Туган-Барановский М.И. Избранное: Периодические промышленные кризисы. История английских кризисов. Общая теория кризисов. — М.: Наука — РОССПЭН, 1997. — 576 с

4) Савченко А.Г. Макроекономіка: Підручник – 2-ге видання без змін К:КНЕУ.

ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

*Асист. Копилова Н.В., студентка гр. ЕН-62/Іне Толлок Т. С.
Сумський державний університет*

Глобалізація - процес розширення світового ринку товарів та послуг, своєрідна міжнародна економічна інтеграція. В умовах глобалізації наростають промислові потужності всіх галузей виробничої діяльності людини.

Паралельно до вищезгаданих процесів зростає кількість екологічних проблем. Їх прояв призводить до жакликих наслідків і значних соціальних збитків.

Аналіз сучасних досліджень показує, що проблеми екології постійно загострюються. В цілому ситуацію можна характеризувати: надмірним забрудненням і деградацією середовища мешкання людини; обмеженістю життєво важливих природних ресурсів (води, повітря, ґрунту); зростанням екологічної свідомості та тривоги мирної спільноти за своє майбутнє.

Масштабність проблеми можна побачити проаналізувавши рейтинг найбільш екологічно забруднених міст світу створений американських екологічним фондом «Blacksmith Institute». Так у місті Норильськ (Росія) через велику кількість оксидів нікелю у повітрі середня тривалість життя чоловіків складає 45 років, що на 20 років нижче показника по країні.

Підприємці ставлять власні інтереси вище суспільних, не раціонально використовуючи природні ресурси і забруднюючи навколишнє середовище. Нині ця проблема набула широкого масштабу.

Рішучі дії міжнародних та національних організацій можуть зменшити шкідливий вплив глобалізації на навколишнє середовище.

Для цього необхідно:

1) Встановити чіткий контроль за виробництвом на рівні держави та світу.

2) Розробити та впровадити систему заохочень юридичних осіб до «екологічного підприємництва»

3) Сприяти залученню інвестування в наукові розробки з метою більш ефективної вторинної переробки сировини

4) Збільшити кількість пунктів вторинної переробки сировини